Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arbaʿah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arbaʿah ha-ṭurim

Yaʿaḳov ben Asher
רשא וב בקעי

Ṿin, 5573 = 1813

זקן

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

Visual Library

בפירוש כלומר אלא אם כן פירשו בפי' אפשר' פירש אלא בפנין פוטרו שבועה:
ב ובעל התרומות כ' אפשר כתבו נאמנות עליו ועל בני כתבו ע"ו ועיין
בעמ שכתבתי בשמו בסימן ע"ם: ואא"ז כ' נתפוסים סמין לריך שבועה אפי'
נאמנו אמתם בכלל ע"נ סי' נ' וכ"כ הרב"ם ג
וסלק לס"ם נתוך סזמן וכו': * ד כתב
הרי"ף ודלמי מי עליהם (נ"ם) ולא נסיגת לדמורי ליס וכו' ובר' כיון שבנגד זמנו ובו' דבנו בנינו
הכתב: וכתב נדלים בעשאם:
הרמ"ם אפשר סו' קרוב
כדי שיוכ' שפליה לילך ולבא תוך קל"ח
ימו' כך כתו' בספרי' שבירו ושעו' (ג) שופר
סוא ופ"ם ז"ל כתב אפי' אפשר לאורועי
שכתבו הרי"ף נ"ל כדי שילך שליח ויחזור
תוך נ' יום וכו' עד ומנבין לו חזבו בא' המכ'
ובתשובו' בכלל ע"נ סי' נ' וכ' שהשעם שבנוסם
סולא' שפליח שהלוה לפי אפשר לשובה
הלוה אמן לפי לירד לנכסיו
עיד אמו' נעיל' דלא וכתב' נתפוסם המכ'
אמם אכתב אעינו' בשם אירוסלמי אלרי'
לאורוסו נ' זיעני בכל תלתין יומין חדא
זיעגא ליה אלכתבא כוותיה: ואפלא"ם כ'
ג נתפוסים הרי"ף אפשר בפרק אכותב כרב
דאמר דכל נ"ח נאמרא אלא בפנין ולוסם
דעתינו נוסם וכן אמו דנין ולפיכך אם
פיסם זס ע"ה בעל אשאקדון ואלך לו לאמקו'
אחר אלי אם אשאקדון באחריותו ואחזר
עלין כאלוס ואלרי זס יכול ליפרע מעמו
אפילו אלא בפנין ומיסו כל אנאמרא אלא
אמנין אפר ריגן ואודעינן ליס ואמתאדרא
אפאי' אים בעמוס רחוק כדי אילך אפליח
ויודעינו ויחזו' תוך נ' ואולחין לו נ' אגרות
ואם נא ודן אמו מוטב ואם לא אנגין לזס
חוזו דנרכי' בירוש' ס' אכותב אמן אפלחין
בתרים ב' זיעמנן מין אתא ד' אם אפאו' ואי
לא אמן אמליטין ובכסים ס"ל אגנא ה עלאר
דסוס אתאר לחיק אמר ליס אמן אפנרין
ליס ב' אנדין אד נו אל תין ואד נו אל תלתין
ואד נו אלתין אכי ו אתא אם אפאנו ואי
לא אתא אמליטי' ובכסים אמר ר' אתכיא
אוא אמנר דנין ובדא אבל אי לא אמר
דנין ליה אמן אמר דנין אמר ר' אתכיא
אוא אמנר דנין ובדא אבל אי לא אמר
אמנר דנין ליה אמן אמר דנין אמר ר' אתכיא
ולפיכך אם אותם ז כאת אירדן אאותו
אאקדון אי' אדי אמר' זס נא ואוב' אמנו
ואם לאו אולחין לזס ואודעינן אותו על
אדרך אכתבו אם נא אוב' ואם לאו
אנגין לזס אמנס כל אם אסוא חייב לו
אאותו אמנו אאקדון ואפ"ם אאמרו נאמר
אנ"ל אלין כותבין אדרכתא אמאלטלי
וכו' דלמא אמים אלוס ואכיל לסו אסיא
אילס אלא אמי אכבר אמר נדין ואמן אים
לו אדים לאכיא לאורוסי אם לא אמן כן
אין הוא אם אמלוס אמר בידו וכן כתב הרמ"ם
ובתשובה אחר אכתב אדרי אירוס' כתב אלאן
אותו אם איפאר לאורוסו אדרכתא אמאלטלי
אמר לאמר אם אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר

מן התורה אפי' הם מופקרים ביד המלוה או ביד אחרים וטעמא משום דמצות כבור היא מצות עשה שמתן שכרה בצדה וכל מצות עשה שמתן שכרה בצדה אין בית דין שלמטה מוזהרין עליה אבל אם לא ירשו כלום מאביהן אין חייבין לפרוע חוב אביהן ואפילו מצוה נמי ליכא ד טען היורש שאביו לא הניח לו מכון ואינו חייב לפרוע חוב אביו משלו וכתב רב אלפס בתשובה אם טוען המלוה ודאי שאביו הורישו ממון נשבע היורש היסת ונפטר ואם טוען שמא אין עליו אלא חרם סתם כדין כל הבא במצוה שמא אבל אין להשביעו משום תקנת הגאונים שתקנו להשביע ללוה שלא תקנוהו אלא על הלוה בעצמו אבל לא תקנו על היורש ה יורש שמכר כל הנכסים ודאי בעל חוב טורף מהלקוחות אפילו אם יש בידי היורש נכסים משלהן לפי שהנכסים שלהן אינם משועבדים לחוב אביהן ו ואם היורש רוצה לסלק המלוה במעות יכול לסלקו מהנכסים שמכר אף על פי שלא ירש המעות מאביו אלא אם כן עשה אביו נכסים אלו אפותיקי מפורש לבעל חוב אבל אם אין ליורש משל עצמו לא מטלטלי ולא מעות אלא קרקע ורוצה ליתן למלוה כדי לסלקו מן הלקוחות יכול המלוה לומר איני רוצה אלא בנכסים שהגיה אביך שהם משועבדים לי ואפילו הם פחותים מנכסי היורש שאין מכריחין לאדם ליטול נכסים שאינו חפץ בהן ולא היה שיעבודו עליהם ז ואם אין בעל חוב יכול לטרוף מהלקוחות כגון שמכרם לגוי או מלוה על פה או מלוה בשטר ולא שיעבד לו מטלטלי אגב מקרקעי לדברי רב דאי גאון שפירש בהתיא דתומים שקרמו ומכרו בנכסים מועטים מה שמכרו מכרו דבתר דתקינו מזוני ממטלטלי דיתמי חייבים לזונם מן הדמים הכא נמי כיון דבעל חוב נבי ממטלטלי דיתמי גבי נמי מהדמי וא"א הר"אש ז"ל

חמה (ג) על דברי רב האי וכתב כיון

ה יורש שמכר כל הנכסים וכו' כך כתב בעל התרו' בשמר ד' ו"כ כר"ם גר"ם פי' בפשיטות וש"ם שבל אם אין ליורש שום מעל עצמו לא מטלטלין ולא מעות וכו' ומו' שם דמי פיס ליס זוזי פשיטי דמקלחי ליס ולא בקרע' ולא בטלטלין דידסו וס"ס מי פיס לסו מטלטלין ולא קרע' יסני ליס מטלטלין ולא קרע' דלא עדיס מבורר דמתי מהמתיס: וש"ם יכול סמלוס לומר מיני רוצס אלא אלא נכסים מסיס מכין וכו' בס' סתרומו' בשער כל' כתוב מי"ם דסיכם מקרקע סיקומים מוס לקרקע מסיס מכיסס מני לסלוקי לצ"ח בקרקע מלסס וי"ל מסדין עס סמלוס ומסקנא' כוס'ייסו וכן סמכים סרש"בן בתשו' נמנו דמייסי דלמע מרע' דיקמי נזלוס ס"ס וכדמייסינן לסכי בס"ם ר' אלעזר ניזונת נני מ' דיכתם ורמיס נמי לדבר סס דמעני בס"ק דבס"ק ס"ס לייסו כולסו ולינגנו מעידי' וכו' אלא כל' ביקמי מסקינן דיקמי לסן בני מרעון ניכסו מיכוס דס"ל נכסי דקנו יקמי ומ"מ אפילו לו מין מוסקין מוסו בבלכן ומין יכולין לדמוקו מכיוניס מל לוקס וכיו בדמון מסדדי בין דלא מוו ואפילו מל מכיסן זיבורי' ומלסס עידיס בכל דין מ' סוס מסיכו רוצ' אלא מעבוד מלו וחסו דין מלוי בקמיכס הגמוסים ומע"י מסין לסס רמיס סדין דין אמס סוס עכ"ל:

ז ואם אין צ"ח יכול לעכוב וכו' דברי רבי' מלי וסר"אם סס בבר' מי אמס דקנן אמני אמס וכניס יפלנו מל מסמחיס: וס"ל יוסקן אלס קדמו יקומי' ומכרו מס מכרו מכרו ומין מוליסין מ"ד' וכתבתי' בטור אבן מעזר סי' קי"ב: ומיהו מדוני מבי כתב בקמוכס אלס אם מכרו קרקע אין מייביס לאלס וכו' בכלל מ"מ' ו"ן: ם נגו קרקע בחוכת אביכס וכו' בבקיס כוחלין: כתב סרמ"בא בקמוכס אלס דאמר רב נחמן יקומיס מגנו קרקע בחוכת אביכס צ"ח מוזר ונוכס אוחס מכס בא' מ' מוזר ונוכס אוחס מכס בא' כל מעס אמרס מדבני נחן דאמר מוליסין מזס ומוקנין לזס דבי סיכי דאמעבד לאבוסון מעבד לבעל חוב דאבוסון ואס נגו מעיות אין בעל חוב מוזר ונוכס מכס מעו' דמטלטלי דיתמי לא מאמעבד לבעל חו' ה' ואלא מיכו אמאלא דקמון דבוות' מיכס אמטלטלין בקרקע אמי' נגו מעות נוכס מכס עד כאן לאבוס ועיין בקמוכות סרמ"בא מכתבתי בסוף סימן ק"ד: ו מי אמוליס מעדוס על לאונן ומתברר אמוליס מקנאן אחר מעיות לאונן מן אבית מוזחק אמוליס מבית לאונן אמוכות סרמ"בא אי' אמקל"ס: מ"כ לאונן מיס לו אמר על אמעון ובאמר אמעון ומקבס אלמנמו אנא אמטלטלין לכמוכמס אחר כך נאמרס גם מיס ויבוס בניס אבי אמעון ולאונן רוצס לגבות אמוכס מקבס מקבס וכס אומרים מאמנו ידאבו לא מאמינו רצס אמין לאונן על בני אמעון אמס מיבו אמעס אלמס כלל נאי אמקבס מקבס אמס בכמוכמס אמיבס בנוכס מיס ול"מ אבא דלא אמבס יוס אמלגים בכוכמס ואין לאונן יכול לאוליס אוחו אמון אמיבוס ומאלגו בבנוכ' בדבר זס י"ל אלמנס אנא נאנעס על בכוכמס אין לס כלום ולא ליוכבים אחריס בבא ליבבע בנבוכס ולא נאנע בין אמ אמ יוכביס נוכיס אמאלס ומוקי' אלכמא כר' יוסי' דאמר יחלוקו אילב' יאנעו בני אמעון לאונן אנא ידאו מאבים' כלום זולמי אוחס נכבים מאמס ומנע אנוע' זו יאנעו אנא אמעון מאבים' אמבמים לאמס בכמוכמ' ומאמיס יוכביס אמבס' אמס יוקר על מחליס כתוכה' עכ"ל ומייב בנס אבתבתי בטור אבן מעזר ומבוע' זו אכס' אימנעו יוכבי אמעון בתבא' נכי' ס"ט מיוכבי' אימס נאנעים: ו אמס סאנו' וכי' נאכוס' אימלינו נמתניתין ר"ע ור' טרפון מי מבבי' אמיס' אם לא ור"ע אבר דלא מבבי' ואריך בגמר' ור"ע אמיס' לא אמבי' בכלל א"ר נחמן אמרי' כמאמס מחיי' אבל לאמ' מיס' לא וכתבו אר"יס ואר"אס ואלב' כר"ע דקי"ל אלב' כר"ע מחבירו ואמרי' נמי דון דייני כר' טרפון ואמרי' רוב לגמ' לגובה' כר"ע אלא מיכו ס"ע בזמן דמטלטלי לא אנו מאמעבדי לצ"ח אבל אמילו' דמטלטלי מאמעבדי לצ"ח נגי צ"ח מיכוייסו דיתמי בין אמס בין לא אמס וכ"כ אמרס"בא מי"א מבבו' * אמיסה בא"ח' מיכון אמבי' כתבתי בגנו' אבן מעזר סי' ל"ג ומיין בגנו' זס אי' אר' ומבאר"בא סימן מל"ב ומיסרי' אכ"ו ה"ו: יורש אלא אמיס מוליסו אלא אמקע ואולא לאלק אר"ח בגמטלטלין אלו בגמעות כתבתי בסי' ק"ס: יא בגמן אמלוס אמבייס אמבכן וכו' מעמס אס בסכומב (דף מ"ב) ואמ' רב נחמן מי ליס לך אסרי אלאמ' מיס' אמסיס מנו דיכול לגמיע' לקוח אוס בידי יכול לגמיע' מחיים אמיסנא ליס: וכתבו אמוסמי' וסרא"ם דל"ב לאמר מיסס אנא כיון דאמיס ליס אסרי דאמסיס מיסיס ונע"כ נזלס לא מני לגמעון אי לקוח אוס בידי: ומ"ש רבינו אלו אמלוס וכו' אס דברי אמרמ"בא אמ' אמלוס ואמנומס זו אים בגמעות

כיון

אמי' מוב אמל אמעון רוצין אוחו כמטלטלי דיתמי ואמקינן מיניס ויבינן לאו כל מכן דלא בייסינן לאו לאמרוע מוכת אביכס אלא אסרי דאמרק אכוחב ומ' מי אמיס נאנו אחר אלא אמרי דאמרן מיכו אם בנדוניס ואיתנכו אכא דאיסאל לאכמיכו וליכא עלייסו חוב אחמת עלמן בטמלטלי דאבא בגמוס אמקינן מיגייסו מי אמגאל אבי' עלין ועל אביו ועל מוריסין וכו' ומדאל"ני בסכי בבפייס ג"ר אוס מתמי' ואוקמס לב נחמן בעלו' על איחומי' לאמרוע מוכת אביכס עכ"ל: ומ"ם ה רבינו דמטלטלי דיתמי לא מאמעבדי לצ"ח מן אמוליס אמי' אס מוסקדי' ביד אמלוס וכו' ומ"ש אבל אס לא ירשו כלום מאביכס אין מייבי' לאמרוע וכו' כן נראה מדברי ר"ח אכתבתי בגמון וכן איחומים מירסו מטלטלין מעמע אס לא ירשו לא מחייבי וכן דעת אמרמ"בא אמ' אמלוס אלוס על איחומים לאמרוע חוב אביכס מן אמטלטלין אבייס' וכתב אר"ן אכן דעת אראמ"ון בעבר אמ' אמ' וכן אבייס אמ' אמ' אמ'

כין דהני זוזי לא אישתעבדו אבנות אלא שעבודייהו אניכסי אבוהון וכיון שמכרו ואין יכולין לטרוף הפסידו מזונותיהם למה הדבר דומה למלוה ע"פ שיצא על היתומים ומכרו הנכסים שאין ב"ח גובה מן המעות שבידם ולאו הני זוזי שבק אבוהון ע"כ נמצ' לפי דברין אין ב"ח גובה מהמעות שבידם וג"ל שאם מכרו קרקע שחייבין לשלם ולא מטעם חוב אביהן אלא מטע' מזיק שיעבודו של חבירו דק"ל שהוא חייב ואין לך מזיק גדול מזה שהכניסו למקום שאינו יכול לגבותו ה ואם ימכרו מטלטלין אין חייבין לשלם שאין שיעבוד ב"ח על המטלטלין אע"פ שתקנו הגאונים לגבות ממטלטלי דיתמי דוקא בעוד שהם בידם אבל אם מכרו נוקמינה אדאורית' ואין חייבין לשלם ומיהו א"א הרא"ש ז"ל כתב בתשובה שאף אם מכרו קרקע אין חייבין לשלם שאפי' מזי' שיעבודו של חבירו ליכא כי לא קלקלו גוף הקרקע כלום ע"כ אף ע"פ שנרא' לחלק כמו שכתבתי אינו משיב על דברין ו גבו קרקע בחובת אביהן אותו הקרקע משועבד לבעל חוב של אביה כאלו היה גבוי כבר בחיי אביהן ' תפש המלוה מטלטלים מחיים נובה מהם יא טען המלוה שמחיים תפשן והיורש טען שלאחר מיתה תפשן על היור' להביא ראיה או ישבע המלוה שכך וכך היא חייב לו ויכול לטען עד כדי דמיהן וכולל בשבועתו שמחיים תפשן יב ואם תפש משטרי חובות של הלוה שהיו לו על אחרים וא"מר שמחיים תפשן כתבתי למעלה בסימן ס"ד יג כת"א הר"אש ז"ל האידנא שתקנו הגאונים לגבות ממטלטלי דיתמי כל שיעבוד וסמך המלוה על מטלטלי כמו על מקרקעי כופין אף במטלטלי וכן עמא דבר עד כאן וכ"כ הרמ"בם כבר תקנו הגאוני' האחרוני' שיהא בעל חוב נובה מהיתומים ממטלטלי שירשו מאביהן וכן דנין ישראל בכל בתי דינים שבעולם יד ובמערב כותבין בשטר חוב שיש לו לגבות מהמטלטלין ומן המקרקעי בחייו ובמותו ונמצא גובה בשביל התנאי יתר על התקנה וסיים גדול הו' בדבר שמא לא ידע הלוה בתקנה ונמצא גובה ממון של יתומים שלא בדין שאין כח בתקנת אחרונים לחייב בהן יתומים ע"כ טו וי"א שתקנת הגאוני' לא היתה אלא במלו בשט' אבל במלו על פה לא תיקנו שאין בו משו' נעילת דלת דלא שכיח ולכך לא תקנו בה שיגבו מטלטלין שירשו מאביהן דאוקמוה אדאורית' ולא נהגו כן אלא אף במלוה על פה גובין מהן ואפי' קנאם הלו' אחר שלוה ולא כ' דאיקני דיור' במקו' אביו קאי יז וכן גובין ממלו' שהי' לאביו ביד אחרי' בין אם גבו קרקע או מעו' יז ואם ירשו קרקע ומטלטלין ואין ספורש בשט' שינב' ממטלטלין בין בחייו בין במותו והיתומי' רוצין שיגבה ממקרקעי ולא ממטלטלי שומעין להן שלא תיקנו להכריחם ממטלטלי אלא כשאין להם קרקע אבל כשיש להם קרקע דינו במקומו עומד שמטלטלין שלהם אינם משועבדים לב"ח: יח היה על אביהם חוב של מנה והניח קרקע שוה נ' זוז ומת ובא ב"ח וטרפו ונתנו לו היורשי' נ' זוז סתם ולקרוה ממנו יכול לחזור ולטורפו בשביל נ' זוז הנשארי' אלא א"כ פירשו אילו החמשי' זוז שאנו נותני' לך הן בשביל הקרקע ששו' נ' זוז יט ירשו האחי' קרקע' מאביהן והלקום ובא ב"ח לטרוף אם לא ירשו אלא שני שדות ולקח כל אחד שדה אחת אינן יכולין לומר לבעל חוב קח מכל אחד חצי שדה שהן במקום אביהן כ ואילו היה אביהן קיים ואומר טול מכל אחד ואחד שבשדותי חלק חובך משדה זה וחלק חובך משדה זה אין שומעין לו אלא ב"ד מנבין לו כל חובו משדה אחת כך כשבא לגבות שדה מהיתומים נוטל שד' אחת מאיזה מהן שירצה אבל אם ירשו ד' שדות וחובו בנגד ב' שדות אינו יכול לומר אקח מאח' שני שדות אלא יקח מכל אחד שדה אחת כיון שיכול ליקח מכל אחד שדה שלמה צריך ליטול מכל אחד ואחד שדה אחת ואם עשאם

ג"ה ונטל חלקו מל אחד מהם וכספר סתרומות סעד ב"ס כתב לקח דברי אלו: ומה סב' ואם עשאם לו אפיתיקי וכו' ג"ז מה בתוספות וסר"מם ומיין בתוספת סר"מם כלל מ"

לחתת בספקי סר"מם מ"ק דב"ק נבי מני לחיים מחלקו ומם

ג"ה מלחי"מ מפקקנו מפמיל' סי' יום בדברי סתומרי' כת' נמ מנים נמם מנים: נבי' אמי' מנים ניבא מאי דיני ניחי'עדיקן אח' מקנ' הבאמרי' נבי' משלמלי דיתמי דאם נמ כמי נמם משלמלי' אינו יכול נחזור ולמדמם תמם כיון דנ"כ:

כיון מהמר מנים מנמיגנ מלוה מנמיגנ ומם מנמיגנ נמם מנמיגנ' מדי חוגנ מנמשלמלי' וקנקנ' ומנמיגנ מ מנ' מנים נמנמ נמנמיגנ סימן זם נמם נמ ירמנ מחנ'ים מנים מנמנ נמנ נמנ מנ' מנ' מנים נמנ מנ' מנ' מנים נמנ מנ' מנ' מנים

עשאם לו אפותיקי או ודאי יגבה הכל מא' מהם לא מבעיא אם עשאה אפותיקי מפורש שאמר לא יהא לך פרעון אלא מזו שנוטל מאח' הכל אלא אפי' לא עשאו לו אפותיקי מפורש אלא שיעבר כל נכסיו לו וסיים לו קרקע אחד במצרין להיות תחילה לפרעון אם ירצה גובה הכל מאח' והא דנ' דשקיל כ"ח מהיתומים כתקנת הגאונים אי יהבינן לו מעות או ממטלטלי שקיל מכל א' ואח' כפי מנתיה דיליה **כא** בר"א שכולם מצויין לפנינו אבל אם אין כולם מצויין לפנינו א"צ לחזור אחריהם אלא יקח כל חובו מאותו שלפנינו והיא יחזו אח' האחרי' **כב** ירשו קרקעות והלקוח ומכר אחד מהם חלקו או נתנו במתנה ובא בעל חוב אביה לטרו' מהלוקח שקנה מהיורש ואומ' הנהתי לך בני חורין ביד היורש הא לגבות מהם כתב א"א הרא"ש ז"ל בתשו' שהדין עם הבעל חו' **כג** דלא אמרי' אין גובין מנכסים משועבדים במקום שיש בני חורין אלא כששיעבד' הלו' נכסיו אבל נכסיו אבל נכסי יורש או לוק' ששיעבדו לא אמרי' הכי' הילכך יטול חצי החוב מהלוקח וחצי' החו' מהיור':

קח א כיון

שבופין היתומים לפרוע חוב אביה' מלוה שבא ליפרע מהיתומים מחוב שנתחייב אביה' אפי' הוא מלוה ע"פ שאינו גובה מהלקוחות גוב' מהיתומי' לדין תורה מקרקעותיהן ולתקנ' הגאונים אף ממטלטלין שלהן והוא שהודה (ה) אביהם לפני מורו שיש לפלוני חוב זה עליו או שהיתה ההלואה לזמן ועדין לא הגיע זמנ' שחזק' אין אדם פורע תוך זמנו וגובה אפי' בלא שבועה ואפילו מן הקטן וכנון שנתקבל ד"עדות בחיי אביהם שאל"כ אין מקבלין עדות בפני קטן אבל אם היתה סתם אע"ג דסת' הלואה ל' יום עכיד אניש דפרע תוך שלשים יום וכן אם גרוהו על שלא רצה לפרוע ומת בגרויו באח' מאלו הדרכים גובין מהם אפי' מלוה על פה בלא שבועה אבל אם אין כאן אחד מאלו הדרכי' אין גובין מהם אפי' אם יש עדים שלוה אביהם דשמא פרע שהמלו' את חבירו בעדים א"צ לפרוע בעדי'. **ב** ואפי' יש לוכת' יד (ו) אביה' אין גובין מהם שאילו היה חי אביהם היה נאמן לומר פרעתי ואנן טענינן להם וי"א שהיור' צריך לישבע שאינו יודע לו שום זכו' בממון שירש מאביו אע"פ שאינו יכול לתובעו בבריא אבל צוה לך שאתה חייב לי מנה מ"מ כיון שבועון בריא לי שירש' מאביך ממון שיש לי בו זכות מחמת שהוא חייב לי צריך לישבע שבוע' היסת שאינו יודע לו שום זכות במה שירש מאביו. **ג** ואני כתבתי למעלה שאינו צריך שבוע' שלא מצינו שום שבועת יורשין אלא לגבות אבל לא ליפטר: **ד** ואם מת המלוה והיורשין באי' לגבות מיורשי הלוה מלוה על פה אם היא על אחת מאלו השלשה דרכים גובין מהן בלא שבועה אע"פ שמת לוה בחיי המלוה שהרי אביהם לא היה צריך לישבע ואם אינה על אחת מג' דרכים תאלו אם טענו יורשי הלוה אבינו אמר לנו לויתי ופרעתי או שאומר שכא פרע אבינו אין יורשי המלוה גובין כלל אבל אם שותקין ואין טוענין כלל נוטלין יורשי המלוה אפי' בלא שבועה לפי שאין טוענין ליורשי הלוה לחוב ליורשי המלוה והרמ"ה כתב אפי' לא טענו אנן טענינן להו וה"נ מסתברא **ה** ואם המלו' מוצי' על היתומי' שבור חוב מקויי' אם הם קטני' אין גובין מהם אם לא באח' מאלו הדרכי' ואם הם גדולי' אז א"צ אח' מאלו הדרכי' אלא אם אין נאמנין בשט' נשבע כעין של תורה בנקיטת חפץ

וגרס' נב"ד סנדרס נעלמם תקונס סע"ם פרסיק יציתי הגדולים לפר בפרק פנסנו עמוקמות יקיתים נעלמם ומפכו סנסנס מסס מכ"ז סני מומר כי"ז מלי רבס וכל מסר דן כזס דן דין מעמ לפעמן וכדמע' רב הקדם סכי דסיגנא לך ולכל מלמי מנרן וע"מ נגדולו זס סדין פפוס לגבות ממנו מף לכפח"ל מסמקנס נמוירס בלס פוס סערמ' מלס מפרו מין מקקין לנכסי יקומים מלס מפוס מפס לדרי וזס כיון פעמד מלס כדין ומקייס מסמ' כמוקמיו וגין נגייס ב"ד לגמרן מל דבר מעד זס ומקן דבר ברור סוס מסין כמן מסס מל כלום לס מסו' מוכר ולס מפוס לדרי וס"ל כמיס בנו זיומים ג' ול"ל מייב עוד' ומעמוס ומיגס בפמיתי' ומפי' מלו' ע"ס נוב' מיורמי' מפי' קטני' וסוס פיס עדי' מלס סגיע זמל' כדר"ל ס"ב בנסמיכו עדיס מעדיין כיס ביד מביסס מכ"ל: כתב ס"ר יסודס בן סרס"ם כל מעסכול' מסיגס ברמו' מעלוס מין דמין מוקס מלס כדין מלו' מלס מסכון ומין מקקין בס לנכסי קטן מפמ' בגדון זס מעמרס מס' כיס גדולס ומורידין לנכסיס ומיגין ברגינו יכומס סיס כ"ו: כתב בעל מתרומו' בסער י"ד חלק ב' דמי מעגין יתמי מע' לגו לס ליתיה ומעל' כמיגו מומר לס מרעתי ונוכס מסס בלס מבוע' ומפמ' מלמומו דמפי' מקטני' מקמר ול"ב דמעגת יקומים קטני' לס מעגס כיס לגיגס כ"ל ול"ע. (ב) כ' סרס"ם בס' מור מבנמ"ד וס' ומע"ב דמעריגן כמפיי' מוכס לו דמעתו' מיקין ל"ב דבמפיי"ב מוד' בפני ב"ד מי בפני עדי' ומעמ' כחומו וכחמו דמעמ' מכחמו מעמס כמי מגמקיס מדומן ומי מסו' קיו' מדומן מס מעריגן בסנוגל דמקיימין מסער מלס בפני בעל דין ומס דק"ל מני דס ת"ק מנו זיומיס דמקקין ומגיגין מיתמי מכיס מני מעלוס מפמר מוס ל"ל: ומ"ש ומוכס מפי' בלס מבוע' ומפי' מין מקמן כ"כ בעל מתרומות בפער י"ד וכ"כ סרס"בס בפי"ס מעלו' ויס מולקי' ומומרי' דמקמני' לס מני מלס בפנוגס: ומ"ש ומכון מגמקבל המדוק מחי מביסס מפוס מוס דק"ל מין מקבלין עדות מלס בפני בעל דין ומקן כמלס בפניו דמי וכ"כ כר"מס בחמו' כלל ס"ס סי' ז' וכן מבומר בחמו' סרס"בס מכחמי בסמוך ומיין ברמס סי' ק"י ומכומו וכ"כ סר"ן ס' מלמע' כזוכת בפס סרס"בן וכרמב"ן ז"ל: ומ"ש מבל מס מיתס מתס וכו' כנר נחבאר מי' ע"ח: ב ומ"ש ומפי' יש לו לחב יד מביסס מין גוביין מסס וכו' דין כ' יהו כחבאר בס' ס"ס: ומ"ש וי"ל מיגוגס לריך ליבמע מפיגו יודע לו מוס זכות בממון מירש מאביו וכו' ג ומכי כחבתי למעלס מין לריך מבוגס וכו' בסיגן ס"ס ומס כחבתי מכמס גדולים מודי' כן: (ד) ד ומס מת מעלו' ומיורמן בס"ס לגבות מיורמי מלוס מלוס ע"ם מס מוס מל מחס מעלו מעלס דרכים גוביין מהם בלא מבוגס וכו' מבוגס מוס: ומ"ש ומס מיגס מל מחת מעלס דרכים מעלו ס מס מעגו יורמי ומרעתי ומרעתי מלוס מלוגו מס מרעתי ומרעתי מלוס ע"ם מס מוס מל מחס מעלו מעלס מעלס דרכים גוביין מהם בלא מבוגס וכו' מבוגס מוס: ומ"ש ומס מיגס מל מחס מעלס דרכים מעלו ס מס מעגו יורמ